

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **P. D.**, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 8. 4. 2019, č. j. 60 A 4/2019 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce advokáta Mgr. Václava Voříška do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou dne 25. 4. 2019 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

[2] Jelikož kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a to konkrétně její důvody ve smyslu § 103 odst. 1 téhož zákona, stejně jako vymezení rozsahu, v němž stěžovatel shora specifikovaný rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci napadá, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele, prostřednictvím jeho právního zástupce, usnesením ze dne 29. 4. 2019, č. j. 3 As 147/2019 – 8, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení popsané vady odstranil. Současně jej soud poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta.

[3] Usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 14. 5. 2019, lhůta k odstranění vad kasační stížnosti proto začala plynout dne 15. 5. 2019 a marně uplynula

dne 14. 6. 2019 (viz § 40 odst. 1, 2 a 3 s. ř. s.). Stěžovatel nicméně usnesením (č. j. 3 As 147/2019 – 8) vytykané vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.“

[5] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.“

[6] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“

[7] Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti doplněním jejích důvodů a vymezením rozsahu, v němž napadá rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, přičemž byl současně poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitěmu poučení vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil. Chybějící důvody kasační stížnosti přitom brání v pokračování v řízení o kasační stížnosti, neboť v něm je Nejvyšší správní soud těmito důvody vázán (srov. § 109 odst. 4, část věty před středníkem s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[8] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož přiměřeně platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Podle § 10 odst. 3, věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek“. Podle § 10 odst. 5 téhož zákona „[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé“.

[10] Jelikož stěžovatel zaplatil soudní poplatek ve výši 5 000 Kč (viz č. 1. 6 soudního spisu), rozhodl Nejvyšší správní soud výrokem III. tohoto usnesení o jeho vrácení stěžovateli, k rukám jeho právního zástupce Mgr. Václava Voříška, ve smyslu § 10 odst. 3, věty poslední zákona o soudních poplatcích, za použití § 10 odst. 5 téhož zákona, a to ve lhůtě podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích, tedy do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 19. června 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda
senátu